

“Research article”

Petrography, sedimentary environment and microfacies of the Fahlian Formation in the Gachsaran field

Sara Maleki Kheymeh sari^{1*}, Ali Talebi Basari²

¹ Department of Geology, Be.C., Islamic Azad University, Behbahan, Iran

² Department of Geology, Be.C., Islamic Azad University, Behbahan, Iran

*Corresponding author email: Sa.Maleki@iau.ac.ir

(Received: 16 February 2025, Accepted: 17 May 2025)

Abstract

The Fahlian Formation in the Gachsaran field, one of the most important carbonate formations in southwestern Iran, is composed of diverse microfacies and diagenetic processes. The study of different microfacies has led to the identification of environments and facies belts open marine, bar, lagoon and tidal flat. In the open marine environment, two microfacies have been identified. First, sponge spicule and radiolarian wackstone and second, bioclast wackstone and sponge spicule. In the bar facies belt, three microfacies have been identified. Intraclast, ooid grainstone and second ooid, aggregate grainstone and third, bioclast, peloid grainstone. In the lagoon area, three microfacies have been identified. Bioclast, peloid packstone and second benthic foraminifera, dasyclade wackstone and third small fossiliferous mudstone. In the tidal flat, two microfacies have been identified. Grainstone intraclast and mudstone facies containing silt-like detrital particles. The depositional model of the Fahlian Formation in the Gachsaran field is formed on a shallow ramp-type carbonate platform. The presence of dam-forming ooid and peloid facies indicates that this carbonate sequence was deposited on a marginal carbonate platform (shelf). Various diagenetic processes have been identified in the Fahlian Formation, which generally include Micritization, Cementation, Dolomitization, Porosity, and Dissolution.

Conflict of interest: None declared.

Keywords: Fahlian Formation, Microfacies, Sedimentation model, Gachsaran field

"مقاله پژوهشی"

پetroگرافی، محیط رسوبی و میکروفاسیس سازند فهلیان در میدان گچساران

سارا ملکی خیمه سری^{۱*}، علی طالبی باصری^۲

^۱ گروه زمین شناسی، واحد بهبهان، دانشگاه آزاد اسلامی، بهبهان، ایران

^۲ گروه زمین شناسی، واحد بهبهان، دانشگاه آزاد اسلامی، بهبهان، ایران

* نویسنده مسئول مکاتبات: email: Sa.Maleki@iau.ac.ir

(دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۱۱/۲۸، پذیرش نهایی: ۱۴۰۴/۰۲/۲۷)

چکیده

سازند فهلیان در میدان گچساران، یکی از مهم‌ترین سازندهای کربناته در جنوب غرب ایران، از ریزرخساره‌ها و فرآیندهای دیاژنزی متنوعی تشکیل شده است. بررسی ریزرخساره‌های مختلف منجر به شناسایی محیط‌ها و کمربندهای رخساره‌ای دریای باز، سد، لاگون و پهنه کشتی شده است. در محیط دریای باز، دو ریزرخساره شناسایی شده است. نخست، وکستون اسپیکول اسفنج و رادیولردار و دوم، وکستون بیوکلست و اسپیکول اسفنج‌دار. در کمر بند رخساره‌ای سد، سه ریزرخساره شناسایی شده است. اینتراکلست، اتوئید گرینستون و دوم اتوئید، اگرگات گرینستون و سوم، بیوکلست، پلوئید گرینستون. در ناحیه لاگون، سه ریزرخساره شناسایی شده است. بیوکلست، پلوئید پکستون و دوم بتتیک فرامینیفر، داسی کلاد وکستون و سوم مادستون خرده فسیل‌دار. در پهنه کشتی، دو ریزرخساره شناسایی شده است. اینتراکلست گرینستون و رخساره مادستون حاوی ذرات آواری در حد سیلت. مدل رسوب‌گذاری سازند فهلیان در میدان گچساران در یک سکوی کربناته کم‌عمق از نوع رمپ تشکیل شده است. حضور رخساره‌های اتوئیدی و پلوئیدی سد ساز نشان‌دهنده ته‌نشست این توالی کربناتی بر روی یک سکوی کربناتی حاشیه‌دار (شلف) است. فرآیندهای دیاژنزی مختلفی در سازند فهلیان شناسایی شده‌اند که عموماً شامل میکرایتی‌شدن، سیمانی‌شدن، دولومیتی‌شدن، تخلخل و انحلال است.

واژه‌های کلیدی: سازند فهلیان، ریزرخساره‌ها، مدل رسوب‌گذاری، میدان گچساران

مقدمه

سازند گچساران اولین سازند گروه فارس است. این سازند پوش سنگ سازند آسماری و سازندهای هم‌ارز در ایران و عراق به حساب می‌آید. سازند گچساران شامل یک توالی از سنگ‌های تبخیری مانند نمک، انیدریت، مارن‌های قرمز و خاکستری است. در ناحیه فارس، سازند گچساران به بخش‌های چهل، چمپه و مول تغییر رخساره می‌دهد، ولی در نواحی مجاور راندگی زاگرس، به سازند رازک تبدیل شده و این پدیده تا شمال شرقی عراق نیز دیده می‌شود. این سازند علاوه بر اینکه پوش سنگ مخازن نفتی ایران و عراق است، حاوی ذخایر مهم سولفور و سولفات و نمک است (۵).

سازند فهلیان در میدان نفتی گچساران متمرکز است. بر اساس نتایج این تحقیق، سازند فهلیان در یک محیط لاگونی تا دریایی کم‌عمق با تأثیرات جزر و مدی قوی تشکیل شده است. این محیط‌ها به طور قابل توجهی بر نوع و توزیع میکروفاسیس‌ها تأثیرگذار بوده‌اند (۱).

سازند فهلیان در جنوب غربی ایران رخنمون دارد. سازند کربناتی فهلیان به طور عمده با ته نشست آهک-های کم ژرفا از سازندهای گروه خامی بالایی است و از مخازن مهم نفتی در فرو افتادگی دزفول به شمار می‌رود. برش نمونه سازند فهلیان در دامنه جنوبی کوه دال و در نزدیکی روستای فهلیان معرفی شده است (۲).

به منظور شناسایی ریز رخساره‌ها، دیاژنز و بررسی-های پتروگرافی و محیط رسوبی این سازند، برش زیر سطحی (تحت الارضی) چاه ۵۵ میدان نفتی گچساران

با مختصات ۴۷ ۲۱ ۳۰۰ شمالی، ۲۰ ۳۸ ۵۰۰ خاوری مورد بررسی قرار گرفته است.

سازند فهلیان یکی از مهم‌ترین سازندهای گروه خامی در جنوب غرب ایران و به‌ویژه در ناحیه زاگرس است. این سازند در زمان ژوراسیک پایانی تا کرتاسه پایانی (حدود ۱۴۵ تا ۱۰۰ میلیون سال پیش) تشکیل شده است و در میدان‌های نفتی متعددی در ایران از جمله میدان گچساران وجود دارد. در این پژوهش سعی بر آن است تا با شناسایی ریز رخساره‌ها بتوان محیط رسوبی دیرینه سازند فهلیان را بازسازی کرد.

در مقایسه‌ای که سازند فهلیان با دیگر مخازن کربناته در منطقه زاگرس شده است، نشان داد که سازند فهلیان دارای ویژگی‌های منحصر به فردی در زمینه تخلخل و نفوذپذیری است که آن را از دیگر مخازن منطقه متمایز می‌کند (۱۰ و ۱۲).

با بررسی نقش فسیل‌های موجود در سازند فهلیان در تحلیل میکروفاسیس‌ها در زون زاگرس مشخص شد که حضور فسیل‌های ریفی در این سازند نشان‌دهنده شرایط زیستی مناسب برای رشد ریف‌ها در دوره‌های زمانی خاصی است (۱۴).

نتایج حاصل از زیست‌چینه‌نگاری سازند فهلیان در میدان نفتی دارا واقع در فروافتادگی دزفول، محیط رسوبگذاری سازند فهلیان در یک محیط کم ژرفای ساحلی با انرژی منغیر رسوبگذاری شده است (۷).

با بررسی محیط رسوبی و چینه‌نگاری سکانس سازند فهلیان واقع در زون ایزه و بخش شمالی فروافتادگی دزفول ۴ کمر بند رخساره‌ای پهنه جزر و مدی، تالاب پشت سد، سد و دریای باز در محیط رسوبی ایتراشلف شناسایی شده است (۴).

نمونه‌های مغزه‌ای (Cores) و خرده‌های حفاری (Cuttings) از لایه‌های مختلف سازند برداشت می‌شوند. نمونه‌های مغزه‌ای به دلیل بررسی بهتر تغییرات لیتولوژیکی، ساختاری و رخساره‌ای نسبت به خرده‌های حفاری ترجیح داده می‌شوند.

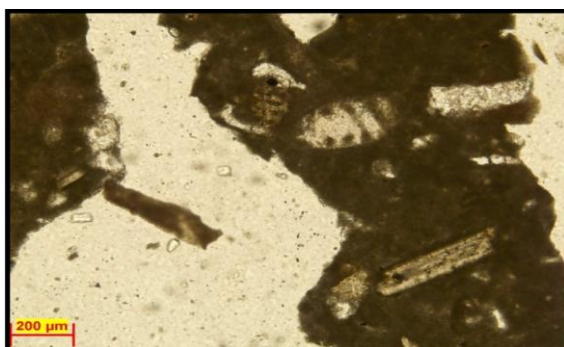
نتایج و بحث

بررسی ریزرخساره‌ها

بررسی‌های سنگ‌نگاری منجر به شناسایی ۱۰ ریزرخساره وابسته به ۴ کمر بند رخساره‌ای کشندی، لاگونی، سدی و دریای باز شد. توصیف ریزرخساره از بخش ژرف به کم ژرفا صورت می‌گیرد.

ریزرخساره‌های دریای باز (Open Marine)

وکستون اسپیکول اسفنج و رادیولردار (MF1) در این ریزرخساره اسپیکول اسفنج در حدود ۱۰-۵ درصد، رادیولر به طور میانگین ۵ درصد و پلویید با فراوانی بسیار کم در زمینه گلی تا رسی حضور دارد (شکل ۱). قالب‌های اسپیکول اسفنج و رادیولر ها به طور عمده توسط اسپار پر شده اند. وجود سیمان اسپارایتی در قالب‌های حفظ شده اسپیکول اسفنج بیانگر سیلیسی بودن ساختار اولیه آنها است. تجمع رادیولر ها نشان دهنده سرد و ژرف بودن آب دریا است (۲۰).

شکل (۱): وکستون اسپیکول اسفنج و رادیولردار

با بررسی محیط رسوبی و چینه نگاری سکانشی سازند فهلیان در جنوبغرب فارس چهار کمر بند رخساره‌ای دریای باز، سد، لاگون و پهنه جزر و مدی را در پلاتفرم کربناته شلف با بخش‌های کم عمق شناسایی شده است (۶).

با بررسی رسوبات کربناته سازند فهلیان در کوه آنه و میدان نفتی دارخوین در جنوب باختری ایران ۳ کمر بند رخساره‌ای دریای باز، سد و تالاب پشت سد را در محیط رسوبی از نوع پاتفرم جدا شده شناسایی شده است (۳).

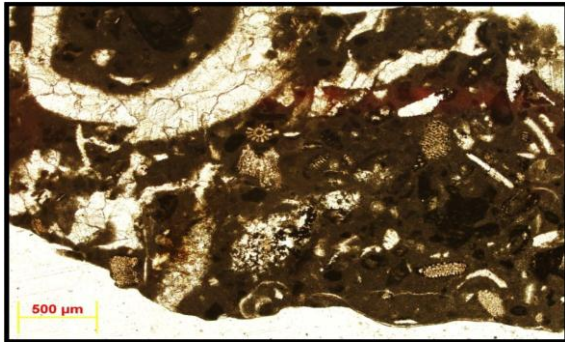
مواد و روش‌ها

جهت بررسی‌های پتروگرافی و محیط رسوبی سازند فهلیان در چاه شماره ۵۵ از میدان نفتی گچساران ۱۶۰ مقطع نازک از مغزه‌ها (cores) به همراه ۴۰۰ مقطع نازک از خرده‌های حفاری (cuttings) تهیه شده که توسط میکروسکوپ پلاریزان، به منظور شناسایی ریز رخساره‌ها و همچنین فرایندهای دیاژنتیکی مورد بررسی قرار گرفته است. همه نمونه‌ها توسط محلول آلزارین سرخ (Red-S) به منظور تشخیص کانی کلسیت از دولومیت مورد بررسی قرار گرفته اند.

در تفسیر ریز رخساره‌ها و ارائه مدل رسوبی از مدل فلوگل (۱۳) و در نامگذاری سنگ‌های کربناتی از مدل دانهام (۱۱) استفاده شده است.

طبقه‌بندی میکروفاسیس‌ها، بر اساس نتایج پتروگرافی و با توجه به طبقه‌بندی‌های رایج نظیر طبقه‌بندی دانهام (۱۱) صورت گرفته است و در ادامه با استفاده از داده‌های میکروفاسیسی، محیط رسوبی سازند فهلیان بازسازی می‌شود.

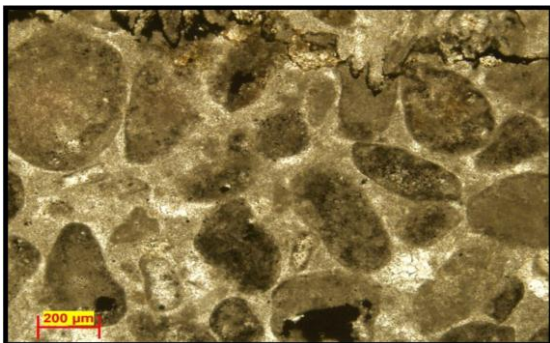
(شکل ۳). با توجه به ویژگی‌های شناسایی شده برای این ریزرخساره و معادل‌های آنها حاکی از نهشته شدن این رخساره در محیط‌های سدی است.

شکل (۳): ایتراکلت، ائوئید گرینستون.

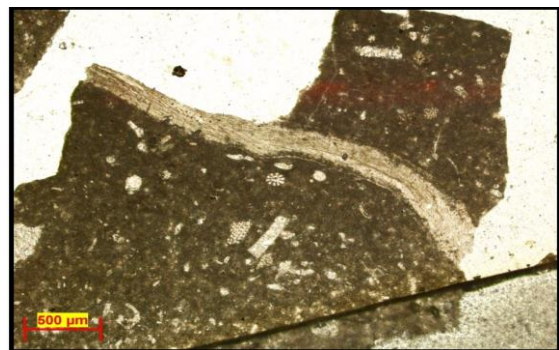
- ائوئید، اگرگات گرینستون (MF4)

آلوکم چیره در این ریزرخساره ائوئیدهای اگرگاته است. در این رخساره انواع مختلف آلوکم از جمله جلبک سبز، روزن بر کفزی و ائوئید توسط سیمان اسپارایتی و یا توسط میکریت به هم متصل شده‌اند. فراوانی این نوع آلوکم به ۲۰ درصد می‌رسد و اندازه‌ای در حدود ۲ میلی‌متر دارند. ائوئیدهای با ساختار شعاعی و با هسته‌های متفاوت از اجزای اسکلتی و غیر اسکلتی دارای فراوانی در حدود ۱۰-۵ درصد هستند. حضور اگرگات به عنوان آلوکم چیره نشان دهنده محیط پرانرژی سدی در حاشیه رو به لاگون است (شکل ۴).

شکل (۴): ائوئید، اگرگات گرینستون

- وکستون بیوکلت و اسپیکول اسفنج دار (MF2)
این ریزساختارها شامل ۱۵-۱۰ درصد از انواع قطعه‌های خرد شده اسکلتی شامل اکینوئید، براکیوپود، دوکفه‌ای‌های نازک لایه مختص دریای باز، خرده‌های تروکولینا و جلبک سبز است. از آن جا که نبود موجودات چارچوب‌ساز در سکوی کربناتی منجر به جابه‌جایی زیاد نهشته می‌شود و همچنین با توجه به حمل آسان خرده‌های جلبک آهکی، این ذرات می‌توانند از محیط‌های لاگونی حمل و به محیط‌های دریای باز انتقال و گسترش یابند (۱۸). در این ریزرخساره اسپیکول اسفنج با فراوانی ناچیز حضور دارند (شکل ۲).

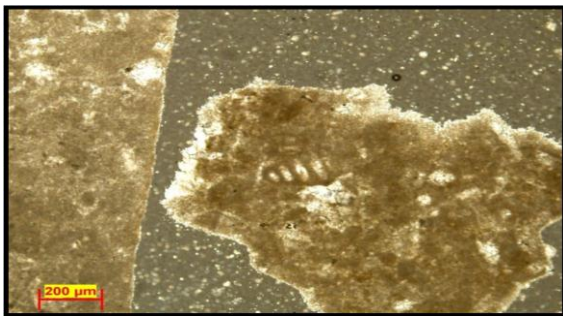
شکل (۲): وکستون بیوکلت و اسپیکول اسفنج دار

ریزرخساره‌های سد (Shoal)

- ایتراکلت، ائوئید گرینستون (MF3)

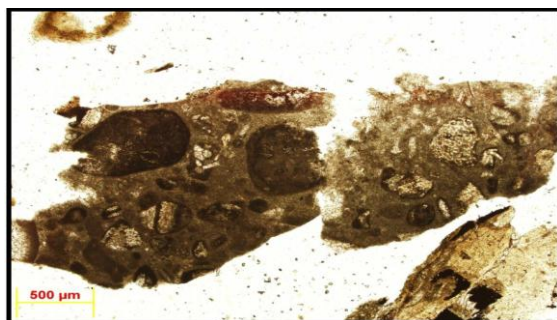
در این رخساره ائوئید با ساختار مماسی از اجزای چیره و با فراوانی در حدود ۳۰ درصد است. ائوئیدها بیش‌تر میکریتی شده هستند و اندازه‌ای در حدود ۰/۷ تا ۱/۳ میلی‌متر دارند. ایتراکلت و آنکوئید هرکدام با فراوانی ۵ درصد حضور دارند. ایتراکلت‌ها در اندازه در حدود ۳/۳ میلی‌متر دارای لبه‌های کم‌ویش گرد شده هستند. ذرات کربناتی در این ریزرخساره در سیمان اسپارایتی شناور هستند

ریزرخساره خرده‌های اکینویید، جلبک داسی کلاداسه و روزنبر کفزی است. فراوانی این اجزای اسکلتی در حدود ۱۰ درصد است (شکل ۶). این رخصاره خارجی ترین رخصاره لاگون را تشکیل می‌دهد به طوری که با افزایش انرژی و شسته شدن گل کربناتی از بین پلویید ها رخصاره گرینستونی مربوط به کمر بند رخصاره‌ای سدی تشکیل می‌شود.

شکل (۶): بیوکست، پلویید پکستون.

- **بتیک فرامینیفر، داسی کلاد و کستون (MF7)**
در این ریزرخساره آلومک چیره جلبک سبز از انواع داسی کلاداسه است که فراوانی آنها در حدود ۱۷ درصد است. لیتوکودیوم اگرگاتیم، روزن بران کفزی از دیگر اجزای اسکلتی هستند که فراوانی در حدود ۱۶-۱۳ درصد دارند (شکل ۷). حضور اجزای اسکلتی مانند جلبک سبز و روزنبران کفزی در یک زمینه میکریتی نشان‌دهنده انرژی کم محیط در بخش های لاگونی است (۱۵).

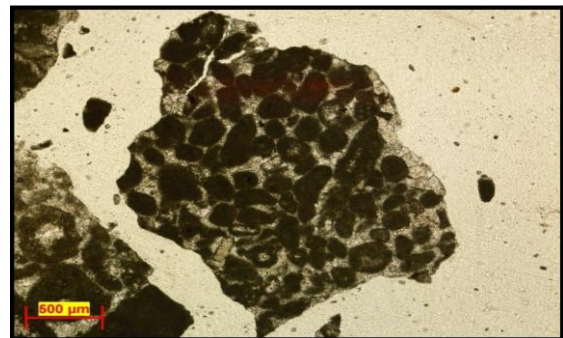

شکل (۷): بتیک فرامینیفر، داسی کلاد و کستون.

- بیوکست، پلویید گرینستون (MF5)

اجزای چیره در این ریزرخساره پلویید با فراوانی در حدود ۳۰ درصد است که به طور عمده دارای جورشدگی و گردشدگی خوبی هستند و اندازه در حدود ۰/۶ میلی‌متر دارند. از دیگر اجزاء در این ریزرخساره، خرده‌های اکینویید با فراوانی در حدود ۸-۱۲ درصد است که همگی در یک زمینه اسپارایتی شناور هستند (شکل ۵).

قابل توجه است که پلویید با فابریک دانه پشتیبان در رخصاره پلویید گرینستون، گویای یک محیط کم انرژی به سمت محیط‌های پرانرژی (آن هم از طریق کانال‌های قطع‌کننده سد) می‌باشد. یکی از فاکتورهای مهم در رمپ‌های کربناته حضور پشته‌های سدی است. حضور پلت در مجموعه ریزساختاره‌ای پشته-های سدی بیان‌کننده انتقال آن‌ها از نواحی کم‌انرژی به بخش‌های پرانرژی است (۱۷).

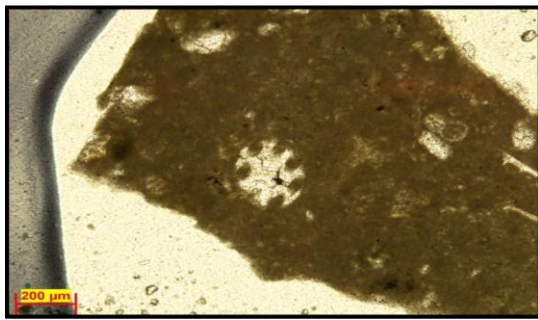

شکل (۵): بیوکست، پلویید گرینستون.

ریزرخساره‌های لاگون (Lagoon)

- بیوکست، پلویید پکستون (MF6)

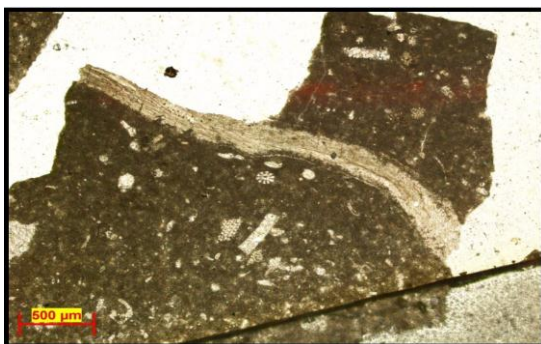
آلومک چیره در این ریزرخساره پلویید با فراوانی ۷۳-۵۷ درصد است که دارای جورشدگی خوب تا بسیار خوب هستند. پلوییدها به طور عمده زاویه‌دار تا گرد شده هستند. آلومک‌های اسکلتی همراه با این

شکل (۹): اینتراکست گرینستون

مادستون دارای ذرات آواری در حد سیلت (MF10)

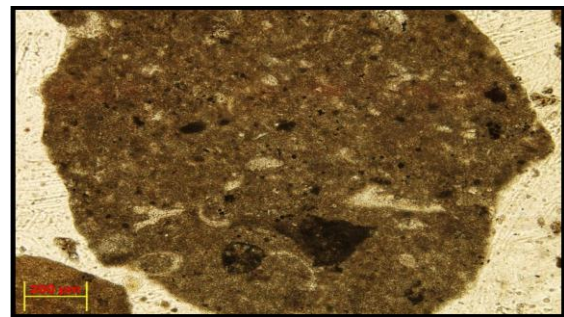
این ریزرخساره تقریباً فاقد اجزای بیوکستی است و ذرات آواری به صورت پراکنده در زمینه میکرایتی وجود دارند (شکل ۱۰). نبود اجزای بیوکستی نشان‌دهنده تهنشست این رخساره در پهنه‌های کشندی تا فراکشندی است. از دیگر ویژگی این ریزرخساره حضور قالب‌های دروغین تبخیری به شکل یوهدرال است که از شواهد تشکیل این رخساره در پهنه‌های کشندی تا فراکشندی است. تغییرات ریزرخساره‌ها و کمربندهای رخساره‌ای در طول سازند فهلیان در میدان گچساران در شکل ۱۱ ارائه شده است.

شکل (۱۰): مادستون دارای ذرات آواری در حد سیلت

مادستون خرده فسیل دار (MF8)

اجزای اسکلتی در این ریزرخساره بسیار اندک (کم‌تر از ۱۳ درصد) و شامل روزن بران کفزی، خرده‌های جلبک سبز، اکتینوئید و دوکفه‌ای است. این رخساره در تناوب با رخساره‌های لاگونی در سازند فهلیان است (شکل ۸). تنوع و فراوانی روزن بران کفزی در بخش‌های دریایی محدود شده و بسیار کم ژرفا کاهش می‌یابد.

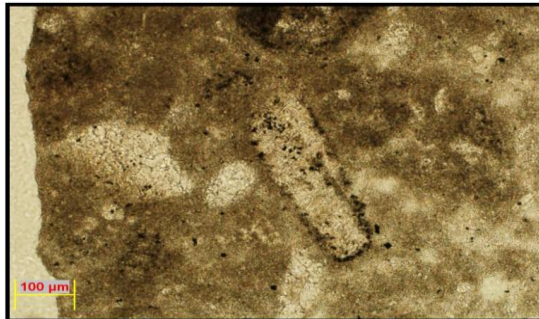
شکل (۸): مادستون خرده فسیل‌دار.

ریزرخساره‌های پهنه کشندی (Tidal flat)

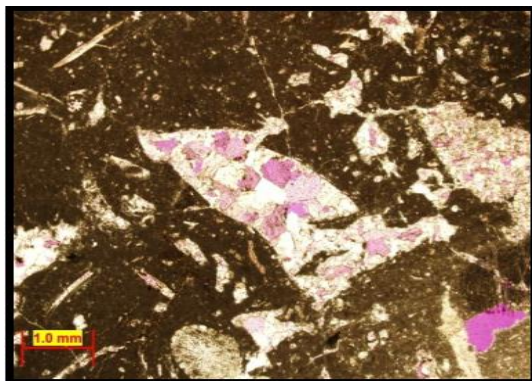
- اینتراکست گرینستون (MF9)

اینتراکست از اجزای چیره در این ریزرخساره است و دارای فراوانی در حدود ۴۳ درصد و اندازه ۰/۸ میلی-متر تا در حد سانتی‌متر است. زمینه در این رخساره به طور عمده شامل سیمان اسپارایتی و کم‌تر به صورت گل کربناتی است. این رخساره با افزایش یکباره انرژی محیط در شرایط طوفانی به صورت برش‌های رسوبی در پهنه‌های کشندی و محیط‌های کم‌ژرفا دریایی تشکیل می‌شود (شکل ۹).

سیمانی شدن، تخلخل و انحلال می باشد (شکل ۱۳، ۱۴ و ۱۵).

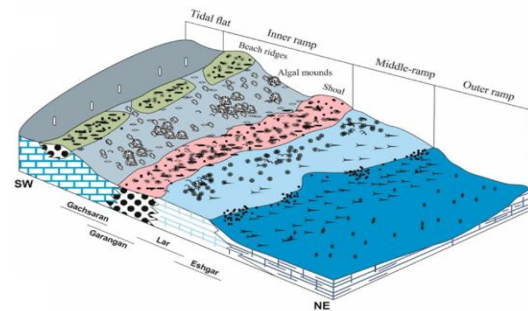

شکل (۱۳): دولومیتی شدن

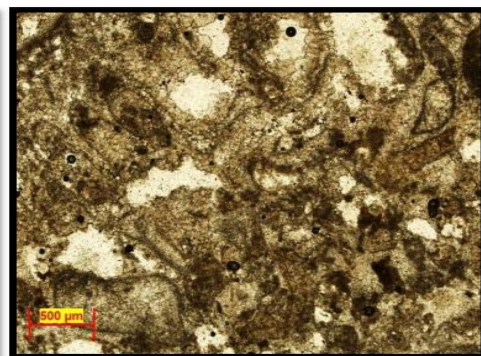
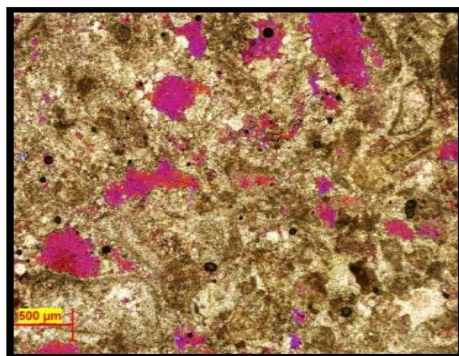
شکل ۱۴: سیمانی شدن (سیمان بلوکی)

رسوب‌گذاری سازند فهلیان در میدان گچساران تغییر در ستبرای نهشته‌های این سازند به احتمال می‌تواند ناشی از فعالیت گسل‌های پی سنگی در زمان رسوب-گذاری بوده باشد. گسل‌های موجود از گسل‌های پی-سنگی با روند شمالی-جنوبی هستند که از زمان پالئوزویک فعال بوده‌اند و سبب تغییر ستبرای رسوبات در حوضه زاگرس شده‌اند (شکل ۱۲).

شکل (۱۲): مدل پیشنهادی رسوب‌گذاری

شناسایی فرآیندهای دیاژنز در محیط سازند فهلیان موجود در میدان گچساران با استفاده از داده‌های پتروگرافی حاکی از وجود فرآیندهای دیاژنتیکی چون میکرایتی شدن، دولومیتی شدن، سیلیسی شدن :

شکل (۱۵): انحلال (تخلخل حفره‌ای)

مقطع نازک حاصل از خرده‌های حفاری در چاه ۵۵ میدان نفتی گچساران منجر به نتایج زیر شده است:
۱- ریزرخساره‌های دریای باز

نتیجه‌گیری

بررسی‌های سنگ‌نگاری و رخساره‌ای بعمل آمده بر روی ۱۶۰ مقطع نازک حاصل از مغزه‌ها و ۴۰۰

فرآیندهای دیاژنزی مختلفی در سازند فهلیان شناسایی شده‌اند که عموماً شامل میکرایتی شدن، سیمانی شدن، دولومیتی شدن، تخلخل و انحلال است. از میان این فرآیندها، میکرایتی شدن و سیمانی شدن به خصوص در رخساره‌های لاگونی و سدی برجسته‌تر هستند.

منابع

- [۱] افقه، م.، ۱۳۷۱. مطالعه بایواستراتیگرافی سازند فهلیان در مقطع کوه گدوان و کوه آب سیاه در فارس، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۷۸.
- [۲] خزایی، م.، ۱۳۸۲. رخساره‌ها، محیط رسوبی و چینه‌نگاری سکانسی سازند فهلیان در میدان‌های نفتی چهاربیشه و بینک، بخش جنوبی فروافتادگی دزفول، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، ۶۹.
- [۳] لاسمی، ی.، نورافکن، خ.، ۱۳۸۴. رخساره‌ها و محیط‌های رسوبی سازند فهلیان در کوه آنه و میدان نفتی دارخوین، جنوب باختر ایران، مجموعه مقالات نهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران، ۵۹۹-۶۰۴.
- [۴] لاسمی، ی.، فیضی، ی.، ۱۳۸۶. محیط رسوبی و چینه‌نگاری سکانسی سازند فهلیان در برش اشگر و چاه ماماتین-۱۰ در زون ایزه و بخش شمالی فروافتادگی دزفول، چکیده مقالات پنجمین گردهمایی علوم زمین، ۸۱.
- [۵] مطیعی، ه.، ۱۳۷۲. زمین‌شناسی ایران، چینه‌شناسی زاگرس، انتشارات سازمان زمین شناسی کشور، ۵۳۶.
- [۶] ملکی، س.، لاسمی، ی.، ۱۳۸۷. محیط‌های رسوبی و چینه‌نگاری سکانسی سازند فهلیان در جنوب غرب فارس، جنوب غرب ایران، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۶۱.
- [۷] هاشمی حسینی، پ.، ۱۳۸۵. بیواستراتیگرافی سازند فهلیان در برش الگو و چاه شماره یک میدان نفتی دارا، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، ۱۹۷.

این کمربند رخساره‌ای شامل دو ریزرخساره مهم است:

- وکستون اسپیکول اسفنج و رادیولردار
 - وکستون بیوکلست و اسپیکول اسفنج دار
 - ۲- ریزرخساره‌های سد
- این کمربند رخساره‌ای شامل سه ریزرخساره مهم است:

- اینتراکلست، ائوئید گرینستون
 - ائوئید، اگرگات گرینستون
 - بیوکلست، پلوئید گرینستون
 - ۳- ریزرخساره‌های لاگون
- این کمربند رخساره‌ای شامل سه ریزرخساره اصلی است:

- بیوکلست، پلوئید پکستون
 - بنتیک فرامینیفر، داسی کلاد وکستون
 - مادستون خرده فسیل دار
 - ۴- ریزرخساره‌های پهنه کشندی
- دو ریزرخساره اصلی در این کمربند رخساره‌ای وجود دارد:

- اینتراکلست گرینستون
 - مادستون دارای ذرات آواری در حد سیلت
- مطالعات نشان می‌دهد که سازند فهلیان در میدان گچساران در یک سکوی کربناته کم‌عمق از نوع رمپ تشکیل شده است. چهار کمربند رخساره‌ای جزر و مدی، رخساره‌های لاگونی، رخساره‌های سدی و رخساره‌های دریای باز در این مدل رسوبی شناسایی شده است. حضور رخساره‌های ائوئیدی و پلوئیدی سد ساز نشان‌دهنده تنه‌نشست این توالی کربناتی بر روی یک سکوی کربناتی حاشیه‌دار (شلف) است.

- [20] Tucker, M.E., wright, V.P., 1990, Carbonate sedimentology Blackwell, oxford, 482P.
- [8] Bathurst, R.G.C., 1975, carbonate sediments and their diagenesis, Elsevier, Amsterdam, 658 P.
- [9] Carozzi, A.V., 1989, Carbonate Rock Depositional Models, Prentice Hall, New Jersey, 604 P.
- [10] Carter, M., Lewis, H., 2017, The ecology and distribution of recent radiolarian: In Ramsey, A. T. S. (ed.) Oceanic Micropaleontology: Vol. 2, Academic Press, London, P.809- 845.
- [11] Dunham, R.j., 1962, Classification of carbonate rock according to depositional texture. In: W.E. Ham (ed.) Classification of carbonate rocks, AAPG Mem. 1, pp.108-121.
- [12] Evans, R., Turner, J., 2019, Recent Sedimentary Facies of isolated carbonate platform, Central America. Sedimentary Geology, 69:739-747P.
- [13] Flügel, E., 1982, Microfacies analysis of limestone, Springer Verlag, Berlin, 633 P. (translated into English by K. Christenson).
- [14] Foster, A., Campbell, B., 2021, Sequence stratigraphy, Blackwell, Oxford, UK, 297P.
- [15] James, G.A., Wynd, J.G., 1977, Stratigraphic nomenclature of Iranian Oil Consortium Agreement Area, AAPG. Vol. 49, No. 12, pp. 1282-2245, 1965. 10- Wray, J. L., Calcareous Algae, Elsevier, Amsterdam, 185 P.
- [16] Lasemi, Y., carozzi, A.V., 1981, Carbonate microfacies and depositional environments of the kindkail formation (upper missippian) of the illions basin, USA., VIII congress Geol. Argentino, Sanluis, Actas II: 357-384.P.
- [17] Reading, H.G., 1996, Sedimentary Environments and Facies. (3 rd ed.). Blackwell Scientific. 688 PP.,
- [18] Sepehr, M., Cosgrve, J.W., 2004, Structural framework of the zagros fold thrust belt. iran. Marine and petroleum Geology, Vol. 21: 829-843P.
- [19] Shinn, E.A., 1986, Modern Carbonate tidal flat; their diagenetic features. Quart. J. Colo. Sch. Mines 81, 7-35.